

“मीठे बच्चे- तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगी ब्राह्मण अहिले ईश्वरको गोदमा आएका छौ, तिमी मनुष्यबाट देवता बन्नु छ त्यसैले दैवी गुण पनि हुनुपर्छ।”

प्रश्न:- ब्राह्मण बच्चाहरूले कुन कुरामा आफ्नो धेरै-धेरै सम्हाल गर्नु पर्छ र किन?

उत्तर:- सारा दिनको दिनचर्यामा कुनै पनि पाप कर्म नहोस्, यसबाट सम्हाल गर्नु छ किनकि तिमी सम्मुख बाबा धर्मराजको रूपमा खडा हुनुहुन्छ। चेक गर- कसैलाई दुःख त दिइने? श्रीमतमा कति प्रतिशत चल्छ? रावणको मतमा त चल्दैन? किनकि बाबाको बनेपछि कुनै विकर्म हुन्छ भने एकको सय गुणा हुन्छ।

ओम् शान्ति। भगवानुवाच। यो त बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ, कुनै मानिस वा देवतालाई भगवान भन्न सकिँदैन। जब यहाँ बस्छौ, बुद्धिमा यो रहन्छ- हामी संगमयुगी ब्राह्मण हौं। यो पनि कसैलाई सधैं याद रहँदैन। वास्तवमा आफूलाई ब्राह्मण सम्झन्छन्, यस्तो पनि होइन। ब्राह्मण बच्चाहरूले फेरि दैवी गुण पनि धारण गर्नु पर्छ। हामी संगमयुगी ब्राह्मण हौं, हामी शिवबाबाद्वारा पुरुषोत्तम बनिरहेका छौं। यो पनि सबैलाई याद रहँदैन। हामी संगमयुगी ब्राह्मण हौं, घरी-घरी यो भुल्छन्। यो कुरा बुद्धिमा याद रहिरहोस्, त्यो पनि अहो सौभाग्य। सदैव नम्बरवार त हुन्छन् नै। सबै आ-आफ्नो बुद्धि अनुसार पुरुषार्थी छन्। अहिले तिमी संगमयुगी हौ। पुरुषोत्तम बन्नेवाला हौ। जानेका छौ- हामी पुरुषोत्तम तब बन्छौ जब परमप्रिय बाबालाई याद गर्छौ। यादले नै पाप नाश हुन्छ। यदि कसैले पाप गर्छ भने त्यसको सय गुणा हिसाब चढ्छ। पहिला जो पाप गर्थ्यो त्यसको १० प्रतिशत चढ्थ्यो। अहिले त १०० प्रतिशत चढ्छ किनकि ईश्वरको गोदमा आएर फेरि पाप गर्छन् नि। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबाले हामीलाई पुरुषोत्तम सो देवता बन्नको लागि पढाउनु हुन्छ। यो याद जसलाई स्थायी रूपमा रहन्छ, उनीहरूले अलौकिक सेवा पनि धेरै गर्नेछन्। सधैं हर्षितमुख बन्नको लागि अरूलाई पनि मार्ग बताउनु छ। जहाँ जाँदा पनि बुद्धिमा याद रहोस् हामी संगमयुगमा छौं। यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। उनीहरूले पुरुषोत्तम मास वा वर्ष भन्छन्। तिमीले भन्छौ- हामी पुरुषोत्तम संगमयुगी ब्राह्मण हौं। यो कुरा बुद्धिमा राम्रोसँग धारण गर्नु छ- अहिले हामी पुरुषोत्तम बन्ने यात्रामा छौ। यो याद रह्यो भने पनि मनमनाभव भयो। तिमी पुरुषार्थ अनुसार र कर्म अनुसार पुरुषोत्तम बनिरहेका छौ। दैवी गुण पनि हुनुपर्छ र श्रीमतमा पनि चल्नु पर्ने हुन्छ। आफ्नो मतमा त सबै मानिसहरू चल्छन्। त्यो हो नै रावण मत। यस्तो पनि होइन तिमीहरू सबै श्रीमतमा चल्छौ। धेरै छन् जो रावणको मतमा चल्छन्। श्रीमतमा कोही कति प्रतिशत चल्छन्, कोही कति। कोही त दुई प्रतिशत पनि चल्छन्। यहाँ बसे पनि शिव बाबाको यादमा रहँदैनन्। बुद्धियोग कहीं न कहीं भड्किइरहन्छ। सधैं आफूलाई हेर्नु छ आज कुनै पापको काम त गरिने? कसैलाई दुःख त दिइने? आफ्नो धेरै सम्हाल गर्नु पर्ने हुन्छ किनकि धर्मराज पनि खडा छन् नि। अहिलेको समय हो नै हिसाब-किताब चुक्ता गर्ने। सजाय पनि खानुपर्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी जन्म-जन्मान्तरका पापी हौं। कहीं कुनै मन्दिरमा अथवा गुरुको पासमा वा कुनै इष्ट देवताको पासमा जाँदा भन्छन्- हामी जन्म-जन्मान्तरका पापी हौं, मेरो रक्षा गर्नुहोस्, दया गर्नुहोस्। सत्ययुगमा कहिल्यै यस्तो अक्षर निस्कँदैन। कसैले सत्य बोल्छन्, कसैले त झुटो पनि बोल्छन्। यहाँ पनि यस्तै छ। बाबाले सधैं भन्नुहुन्छ- आफ्नो जीवन कहानी बाबालाई लेखेर पठाऊ। कसैले त बिल्कुल सत्य लेख्छन्, कसैले लुकाउँछन् पनि। लाज लाग्छ। यो त जानेका छन्- नराम्रो कर्म गर्नाले त्यसको फल पनि नराम्रै मिल्छ। त्यो त हो अल्पकालको कुरा। यो त बहुत कालको कुरा हो। नराम्रो कर्म गर्यो भने सजाय पनि खान्छौ फेरि स्वर्गमा पनि धेरै पछि आउने छौ। अहिले सारा थाहा हुन्छ को-को पुरुषोत्तम बन्छन्। त्यो हो पुरुषोत्तम दैवी राज्य। उत्तम भन्दा उत्तम पुरुष बन्छौ नि। अरू कुनै ठाउँमा यस्तो महिमा गरिदैन। मानिसहरूले त देवताका गुणहरूलाई पनि जानेका छैनन्। महिमा गाउँछन् तर सुगाले जस्तो। त्यसैले बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- भक्तहरूलाई सम्झाऊ। जब भक्तहरूले आफूलाई नीच पापी भन्छन् अनि उनीहरूलाई सोध के तपाईं जब शान्तिधाममा हुनुहुन्थ्यो त्यहाँ पनि पाप गर्नुहुन्थ्यो? त्यहाँ त सबै आत्माहरू पवित्र रहन्छन्। यहाँ अपवित्र बनेका छन् किनकि दुनियाँ तमोप्रधान छ। नयाँ दुनियाँमा त पवित्र रहन्छन्। अपवित्र बनाउनेवाला हो रावण। यस समय सारा दुनियाँमा रावणको राज्य छ। यथा राजा-रानी तथा प्रजा हाइएस्ट देखि लोएस्ट सम्म। यहाँ सबै पतित छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई पावन बनाएर जान्छु फेरि

तिमीलाई पतित कसले बनाउँछ? रावणले। अब फेरि तिमी मेरो मतमा पावन बनिरहेका छौं फेरि आधाकल्पपछि रावणको मतमा पतित बन्छौं अर्थात् देह-अभिमानमा आएर विकारको वशमा हुन्छौं। त्यसलाई आसुरी मत भनिन्छ। भारतवर्ष पावन थियो अहिले पतित बनेको छ। फेरि पावन बन्नु छ। पावन बनाउनको लागि पतित-पावन बाबालाई आउनु पर्छ। यस समयमा हेर कति धेरै मानिसहरू छन्। भोली कति होलान्! लडाइँ सुरु हुन्छ, मृत्यु त सामुन्ने खडा छ। भोली यतिका सबै कहाँ जान्छन्? सबैको शरीर र यो पुरानो दुनियाँ विनाश हुन्छ। यो रहस्य नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार अहिले तिमी बुद्धिमा छ। हामी कसको सामुन्ने बसेका छौं? यो पनि कसैले बुझ्दैनन्। कम पद पाउनेवाला हुन्। इरामा अनुसार के नै गर्न सकिन्छ र, तकदिरमा छैन। अहिले त बच्चाहरूले सेवा गर्नु पर्छ, बाबालाई याद गर्नु पर्छ। तिमी संगमयुगी ब्राह्मण हो, तिमी बाबा समान ज्ञानको सागर, सुखको सागर बन्नु छ। बनाउनेवाला बाबा पाएका छौं नि। देवताहरूको महिमा गायन गरिन्छ सर्वगुण सम्पन्न... अहिले त यी गुणहरू भएको कोही छैन। आफूसँग सधैं सोध्दै गर- म कहाँसम्म उच्च पद पाउन लायक बनेको छु? संगमयुगलाई राम्रोसँग याद गर। हामी संगमयुगी ब्राह्मण पुरुषोत्तम बन्नेवाला हौं। श्रीकृष्ण नयाँ दुनियाँका पुरुषोत्तम हुन् नि। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी बाबाको सम्मुख बसेका छौं, त्यसैले धेरै पढ्नुपर्छ। पढाउनु पनि छ। पढाउँदैनौं भने सिद्ध हुन्छ पढ्दैनौं। बुद्धिमा बस्दैन। ५ प्रतिशत पनि बस्दैन। हामी संगमयुगी ब्राह्मण हौं, यो पनि याद रहँदैन। बुद्धिमा बाबाको याद रहोस् र चक्र घुमिरहोस्, ज्ञान त धेरै सहज छ। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु छ। उहाँ हुनुहुन्छ सर्वोच्च बाबा। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर, तब तिमी विकर्म विनाश हुन्छन्। हामी नै पूज्य, हामी नै पुजारी- यो मन्त्र धेरै राम्रो छ। उनीहरूले फेरि आत्मा नै परमात्मा भनिदिएका छन्, जे जति बोल्छन् बिल्कुल गलत। हामी पवित्र थियौं, ८४ जन्मको चक्कर लगाएर अहिले यस्ता बनेका छौं। अब हामी फर्केर जान्छौं। आज यहाँ भोली घर जान्छौं। हामी बेहदका बाबाको घरमा जान्छौं। यो बेहदको नाटक हो जुन अहिले दोहोरिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- देह सहित देहका सबै धर्मलाई भुलेर आफूलाई आत्मा सम्झ। अब हामी यस शरीरलाई छोडेर घर जान्छौं, यो पक्का याद गर। हामी आत्मा हौं- यो पनि याद रह्यो र आफ्नो घर पनि याद रह्यो भने बुद्धिबाट सारा दुनियाँको संन्यास हुन्छ। शरीरको पनि संन्यास, सबैको संन्यास। ती हठयोगीहरूले कुनै सारा सृष्टिको संन्यास कहाँ गर्छन् र। उनीहरूको हो अधुरो। तिमीले त सारा दुनियाँको संन्यास गर्नु छ। आफूलाई देह सम्झन्छन् अनि फेरि काम पनि यस्तै गर्छन्। देह-अभिमान बन्नाले चोरीचकारी, झूटो बोल्नु, पाप गर्नु... यो सबै बानी पर्छ। चर्को बोल्ने पनि बानी पर्छ। फेरि भन्छन् मेरो त आवाज नै यस्तो छ। दिनमा २५-३० पाप पनि गर्छन्। झूटो बोल्नु पनि पाप भयो नि। बानी पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- सुस्त बोल्न सिक्नु पर्छ। सुस्त बोल्न कुनै समय लाग्दैन। कुकुरलाई पनि पालेपछि सुधिन्छ, बाँदर कति चंचल हुन्छन् फेरि कसैको साथमा घुलमिल भएपछि नाँच आदि गर्छन्। जनावर पनि सुधिन्छन्। जनावरलाई सुधार्ने मानिस हुन्। मानिसहरूलाई सुधार्नेवाला हुनुहुन्छ बाबा। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी पनि जनावर जस्तै छौ। त्यसैले मलाई पनि कछुवा अवतार, वराह अवतार भनिदिन्छौ। जस्तो तिमी क्रियाकलाप छ त्यस भन्दा पनि खराब मलाई बनाइदिएका छौ। यो पनि तिमीलाई थाहा छ, दुनियाँले जानेको छैन। पछि गएर तिमीलाई साक्षात्कार हुन्छ। कस्तो-कस्तो सजाय खान्छन्, त्यो पनि तिमीलाई थाहा हुन्छ। आधाकल्प भक्ति गरेका छौ, अब बाबा पाएका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो मतमा चल्दैनौं भने सजाय बढ्दै जान्छ। त्यसैले पाप आदि गर्न छोड। आफ्नो चार्ट राख फेरि साथमा धारणा पनि हुनुपर्छ। कसैलाई सम्झाउने अभ्यास पनि हुनुपर्छ। प्रदर्शनीको चित्रको बारेमा ख्याल चलाऊ। कसैलाई मैले कसरी सम्झाऊँ। पहिलो-पहिलो कुरा यो उठाऊ- गौताका भगवान को? ज्ञानका सागर त पतित-पावन परमात्मा हुनुहुन्छ नि। उहाँ बाबा हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूका पिता। त्यसैले पिताको परिचय हुनुपर्छ नि। ऋषि-मुनि आदि कसैलाई पनि न पिताको परिचय छ, न रचनाको आदि मध्य अन्त्यको। त्यसैले पहिला-पहिला यो सम्झाएर लेखाऊ- भगवान एक हुनुहुन्छ। दोस्रो कोही हुन सक्दैन। मनुष्यले आफूलाई भगवान कहलाउन सक्दैन।

तिमी बच्चाहरूलाई अब निश्चय छ- भगवान निराकार हुनुहुन्छ। बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। हामी विद्यार्थी हौं। उहाँ पिता पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ, सदगुरु पनि हुनुहुन्छ। एकलाई याद गरौं भने टिचर र गुरु दुवैको याद आउँछ। बुद्धि भड्किनु हुँदैन। केवल शिव पनि भन्नु छैन, शिव हाम्रा पिता पनि हुनुहुन्छ, सुप्रीम टिचर पनि हुनुहुन्छ, हामीलाई साथमा लैजानुहुन्छ। उहाँ एकको कति महिमा छ, उहाँलाई नै याद गर्न पर्छ। कसै-कसैले भन्छन् यसले त बी.के.लाई गुरु बनाएको छ। तिमी गुरु त बन्छौ नि। फेरि तिमीलाई पिता भनिदैन। टिचरलाई गुरु भन्न सक्छन्, तर पिता होइन। तीनवटै फेरि उहाँ बाबालाई मात्रै भनिन्छ। उहाँ सबैभन्दा उच्च

पिता हुनुहुन्छ, यिनी भन्दा पनि माथि उहाँ बाबा हुनुहुन्छ। यो राम्रोसँग सम्झाउनु छ। प्रदर्शनीमा सम्झाउने अक्कले हुनुपर्छ। तर आफूले यति हिम्मत गर्दैनन्। ठूलो-ठूलो प्रदर्शनी हुँदै छ भने जो राम्रा-राम्रा सेवाधारी बच्चाहरू छन्, उनीहरूले गएर सेवा गर्नुपर्छ। बाबाले मनाही कहाँ गर्नुहुन्छ र। पछि गएर साधु-सन्त आदिलाई तिमीले ज्ञान वाण माछौं। कहाँ जान्छन्! एउटै पसल छ। सबैको सद्गति यहीँबाट हुनु छ। यो पसल यस्तो छ, तिमीहरूले सबैलाई पवित्र हुने मार्ग बताउँछौं फेरि बन्ने नबन्ने उनीहरूको कुरा।

तिमी बच्चाहरूको ध्यान विशेष सेवामा नै हुनुपर्छ। हुन त बच्चाहरू समझदार छन् तापनि यदि सेवा गर्दैनन् भने बाबाले सम्झनुहुन्छ राहुको दशा बसेको छ। दशा त सबैमा बस्छ नि। मायाको छायाँ पर्छ फेरि दुई दिनपछि ठीक हुन्छन्। बच्चाहरूले सेवाको अनुभव लिएर आउनु पर्छ। प्रदर्शनी त गरिरहन्छन्, मानिसहरूले बुझेर किन लैख्दैनन्- वास्तवमा गीता कृष्णले होइन, शिव भगवानले उच्चारण गर्नुभएको हो। कसैले त केवल भनिदिन्छन् यो धेरै राम्रो छ। मानिसहरूको लागि धेरै कल्याणकारी छ, सबैलाई देखाउनु पर्छ। तर मैले पनि यो वर्सा लिन्छु... यसरी कसैले भन्दैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) देह-अभिमानमा आएर चर्को आवाजले कुरा गर्नु छैन। यस बानीलाई मेटाउनु छ। चोरी गर्नु, झूटो बोल्नु.... यो सबै पाप हो, यसबाट बच्नको लागि देही-अभिमानि भएर रहनु छ।

२) मृत्यु सामुन्नेमा छ, त्यसैले बाबाको श्रीमत्तमा चलेर पावन बन्नु छ। बाबाको बनेपछि कुनै पनि नराम्रो कर्म गर्नु हुँदैन। सजायबाट बच्ने पुरुषार्थ गर्नु छ।

वरदान:- यादको बलद्वारा आफ्नो र अरूको श्रेष्ठ पुरुषार्थको गतिविधिलाई जान्ने मास्टर त्रिकालदर्शी भव जसरी वैज्ञानिकहरूले पृथ्वीबाट अन्तरिक्षमा जानेहरूको हरेक गतिविधिलाई जान्न सक्छन्। त्यसैगरी तिमी त्रिकालदर्शी बच्चाहरूले शान्ति अर्थात् यादको बलद्वारा आफ्नो र अरूको श्रेष्ठ पुरुषार्थ वा स्थितिको गतिविधिलाई स्पष्ट जान्न सक्छौ। दिव्य बुद्धि बनेपछि, यादको शुद्ध संकल्पमा स्थित भएपछि त्रिकालदर्शी भवको वरदान मिल्छ र नयाँ-नयाँ प्लान प्राक्टिकलमा ल्याउनको लागि स्वतः इमर्ज हुन्छन्।

स्लोगन:- सर्वको सहयोगी बन्यौ भने स्नेह स्वतः प्राप्त भइरहन्छ।